

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว

ของ นายนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖ - ๗/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๔๘

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๔๘

วันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๑ (๑) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๕๖ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๔๑ หรือไม่

ความเห็น

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๑ (๑) บัญญัติว่า ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะที่ยื่นมิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ ส่วนมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ร้องขอให้เพิกถอน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น และผู้ได้รับอนุญาตถ้ามี ทราบโดยไม่ชักช้า ผู้ร้องขอให้เพิกถอน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น หรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการ ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

สำหรับมาตรา ๕๖ (๒) บัญญัติว่า คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๒) พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ

LIRT

เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ตามพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่า บทบัญญัติทั้งสามมาตราดังกล่าว กำหนดให้มีกระบวนการในการเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือ สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ที่นายทะเบียน รับจดทะเบียนโดยผิดหลง เป็นการจดทะเบียนที่ไม่ชอบตามกฎหมายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ จึงได้กำหนดกระบวนการเพิกถอนไว้ โดยมาตรา ๖๑ กำหนดให้อำนาจผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียน ร้องขอต่อคณะกรรมการให้เพิกถอนการจดทะเบียนที่กระทำไปโดยไม่ชอบ สำหรับมาตรา ๖๕ เป็นขั้นตอนที่กำหนดให้คณะกรรมการเมื่อมีคำวินิจฉัยแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ร้องขอทราบ ส่วนมาตรา ๕๖ (๒) เป็นบทบัญญัติกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ

บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของบุคคลใดหรือทรัพย์สินของบุคคลเพราะเป็น การเพิกถอนการจดทะเบียนที่ได้จดทะเบียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรมต่อเจ้าของ เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายการค้าอื่นที่ได้ขอจดทะเบียนไปก่อน กลับเป็นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของบุคคลทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ กล่าวถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง ส่วนมาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติ ที่รับรองสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันทุกองค์กร เป็นบทบัญญัติที่มีได้ให้สิทธิแก่บุคคลใดจะได้แย้งว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งได้

ส่วนมาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๑ ซึ่งวางหลักคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลและสิทธิ ในทรัพย์สิน หากจะกระทำคงทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง เห็นว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป และได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจตรากฎหมายขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคลไว้แล้ว ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง แม้จะจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล

และทรัพย์สินอยู่บ้างก็เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม มิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิ และเสรีภาพแต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๑ (๑) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๘๖ (๒) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๔๑

นายบุรีชัย มาประณีต
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ